

3) För det fall frågan besvaras nekande och/eller mot bakgrund av rättssäkerhetsprincipen ställs följande fråga:

Får den beskattningsbara person som är skyldig att betala mervärdesskatt och tillkommande pålagor väcka talan om återgångskrav mot fysiska personer som inte har fastställts vara beskattningsbara personer och som är parter i ett avtal om sammanslutning som inte har status som juridisk person [vilket har ingåtts] med den beskattningsbara person som är skyldig att betala den skatt på transaktioner i senare led som personen borde ha uppburit i syfte att erhålla den fastställda andelen [av skatten] på den vinstfördelning som dessa personer är berättigade till i kraft av sammanslutningsavtalet med hänsyn tagen till den beskattningsbara personens skyldighet att betala mervärdesskatt och tillkommande pålagor, om det beaktas att sammanslutningsavtalet inte hade registrerats hos skattemyndigheten innan verksamheten inleddes?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Pfälzischen Oberlandesgerichts (Tyskland) den 24 augusti 2021 – MS mot Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH

(Mål C-522/21)

(2021/C 513/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Pfälzisches Oberlandesgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: MS

Motpart: Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH

Giltighetsfråga

Är artikel 18.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1768/95 av den 24 juli 1995 om införande av genomförandebestämmelser för det undantag i jordbruket som föreskrivs i artikel 14.3 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 om gemenskapens växtförädlarrätt (¹), i den mån det enligt de villkor som anges i den bestämmelsen är möjligt att kräva en minsta ersättning motsvarande fyra gånger licensavgiften, förenlig med rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (grundförordningen) (²), särskilt med artikel 94.2 första meningen i den förordningen?

(¹) EGT L 173, 1995, s. 14.

(²) EGT L 227, 1994, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 24 augusti 2021 – IG mot Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov

(Mål C-524/21)

(2021/C 513/26)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i det nationella målet

Klagande: IG

Motpart: Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 1.1 och 2.1 i direktiv 2008/94 ⁽¹⁾, med hänsyn till det självständiga begreppet insolvent, hinder för en nationell bestämmelse om införlivande av direktivet – artikel 15.1 och 15.2 i Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale (lag nr 200/2006 om inrättande och användning av Garantifonden för betalning av lönefordringar), jämförd med artikel 7 i Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 (tillämpningsföreskrifter för lag nr 200/2006) – såsom den tolkats av Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Högsta domstolen i Rumänien – avdelningen med behörighet att meddela avgöranden avseende rättsfrågor) genom beslut nr 16/2018, enligt vilken den tremånadersperiod under vilken garantifonden kan överta och betala lönefordringar i stället för en arbetsgivare i konkurs uteslutande hänför sig till det datum då insolvensförfarandet inleddes?
- 2) Utgör artiklarna 3 [andra stycket] och 4.2 i direktiv 2008/94 hinder för artikel 15.1 och 15.2 i lag nr 200/2006 om inrättande och användning av Garantifonden för betalning av lönefordringar – såsom den tolkats av Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept i beslut nr 16/2018, enligt vilken den period på högst tre månader, under vilken garantifonden kan överta och betala lönefordringar i stället för en arbetsgivare i konkurs, ska infalla under referensperioden som infaller tre månader omedelbart före och tre månader omedelbart efter inledandet av insolvensförfarandet?
- 3) Är det förenligt med det sociala syftet med direktiv 2008/94 och bestämmelserna i artikel 12 a i direktivet att tillämpa en nationell förvaltningspraxis som, på grundval av ett beslut av Curtea de Conturi (Revisionsrätten) och i avsaknad av en konkret nationell bestämmelse om att arbetstagaren är återbetalningsskyldig, går ut på att återkräva belopp från arbetstagaren som påstås ha utbetalats för perioder utanför lagstiftningens ramar eller som har begärts efter utgången av den lagstadgade preskriptionstiden?
- 4) Finns det tillräckliga sakliga skäl för åtgärden att från arbetstagaren återkräva ersättning för lönefordringar som fonden har utbetalat via tvångslikvidatorn, i det uttalade syftet att iaktta den allmänna preskriptionstiden, mot bakgrund av tolkningen av begreppet missbruk i den mening som avses i artikel 12 a i direktiv 2008/94?
- 5) Är det förenligt med direktivets bestämmelser och syfte att tillämpa en tolkning och nationell förvaltningspraxis där ersättning för lönefordringar som arbetstagarna åläggs att återbetala likställs med en skattefordran på vilken ränta och förseningsavgifter ska utgå?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (EUT L 283, 2008, s. 36).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 24 augusti 2021 – Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București mot IM

(Mål C-525/11)

(2021/C 513/27)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i det nationella målet

Klagande: Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București

Motpart: IM